

ASIAN AND MIDDLE EASTERN STUDIES TRIPOS PART II

Middle Eastern Studies		
Date	Time	

MES, 33 ADVANCED HEBREW

Candidates offering **one** section only must answer **all** questions in that section. Candidates studying both classical Hebrew and modern Hebrew must offer **one** language question from questions 1-3 and **one** specified text question from questions 4-5 in Section A and **one** language question from questions 6-7 and **one** specified text question from questions 8-9 in Section B. Each question carries 20 marks.

Write your number **not** your name on the cover sheet of **each** answer booklet and on the second copy of the question paper provided. Tie the second copy of the question paper in your answer booklet.

STATIONERY REQUIREMENTS

SPECIAL REQUIREMENTS

20 Page Answer Book x 1 Rough Work Pad A second copy of the question paper

You may not start to read the questions printed on the subsequent pages of this question paper until instructed that you may do so by the Invigilator.

SECTION A (Classical Hebrew)

1 Translate the following unseen passage into pointed classical Hebrew [20 marks]

While the holy city was inhabited in unbroken peace and the laws were very well observed because of the piety of the high priest Onias and his hatred of wickedness, it came about that the kings themselves honoured the place and glorified the temple with the finest presents, so that even Seleucus, the king of Asia, defrayed from his own revenues all the expenses connected with the service of the sacrifices. But a man named Simon, of the tribe of Benjamin, who had been made captain of the temple, had a disagreement with the high priest about the administration of the city market; and when he could not prevail over Onias he went to Apollonius of Tarsus, who at that time was governor of Coelesyria and Phoenicia. He reported to him that the treasury in Jerusalem was full of untold sums of money, so that the amount of the funds could not be reckoned, and that they did not belong to the account of the sacrifices, but that it was possible for them to fall under the control of the king. When Apollonius met the king, he told him of the money about which he had been informed. The king chose Heliodorus, who was in charge of his affairs, and sent him with commands to effect the removal of the aforesaid money.

2 Maccabees 3:1-7

2 Translate the following unseen passage into English, add vocalization on a separate copy of this paper (which should be handed in with your script), and comment on points of linguistic interest [7 marks for translation, 7 marks for pointing and 6 marks for comment]

^{30:22}וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו ^{30:23}ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב ^{30:24}והאלפים והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר זרה ברחת ובמזרה ^{30:25}והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים ^{30:26}והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא

Isaiah 30:22-26

3 Describe conditional clause structures in Biblical Hebrew [20 marks]

4 Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated [10 marks for translation and 10 marks for comment]

לובין אָנֶם הְּנֶבֶל הָנִּסְר אָהֵב דֶּעַת וְשֹׂנֵא תוֹבְחַת בֶּעַר: 212:1 יוֹבְיּיִק רֲצוֹן מִיְהוֶה וְאֶישׁ מְזֹמְוֹת בַּעְלֵה בָּל-יִמְוֹט: 12:3 אַבָּר אָנֶם בְּרָשָׁע וְשְׂרֶשׁ צַּדִּילִים בַּל-יִמְוֹט: 12:4 אֲשֶׁת-זְחִיל עֲטֶרֶת בַּעְלֶה יִּבְיְשִׁים מִנְשְׁבִים הְשְׁבִים מִשְׁבֵּט תַּחְבֻּלְוֹת רְשְׁעֵים מְרְמֶה: 12:5 יִבְיָם מִשְׁבֵּט תַּחְבָּלוֹת רְשָׁעֵים מְרְמָה: 12:6 יִבְיָם מִשְׁבֵּט תַּחְבָּלוֹת רְשָׁעִים וּבִית צַדִּיקִם מִיְבְבּי יְשְׁנִים וְאֵינִם וּבְיִם מִּבְּבֹּר רְשָׁעִים וְאֵינֶם וּבִית צַדִּיקִם מִיְבְּים וְשִׁרִים וְאָרֶם וּבְיִת צַדִּיקִם מִּבְּבֹּר וְשְׁעִים וְשְׁרָשׁ צַדִּיקִם וְבָּית וְשְׁבָּתוֹ וְבְיָבְיִם וְבִינִים וְשְׁרֶשׁ צַדִּיקִם וְבָּית וְשְׁבָּר לְוֹ מִיְחָבְיוֹ וְבְיִבְּיִם וְבְּיִבְים וְשְׁרֶשׁ צַדִּיקִם וְבָּית וְשְבִּים וְשְׁרֶשׁ צַדִּיקִים וְשְׁרָשׁ צַדִּיקִים וְחָבֵי וְשְׁרָשׁ צַדִּיקִים וְשְׁרֶשׁ צַדִּיקִים וְבִּוֹן וְשְׁרָשׁ בְּבִּיקִים וְשְׁרֶשׁ צַּדִּיקִים וְבָּוֹת וְבְּבִוֹב וְבְּיִבְּיִם וְבְּיִבְים וְשְׁרֶשׁ צַדִּיקִים וְשְׁרָשׁ צַדִּיקִים וְתִּבְּב וְבִּיִב וְבִּים וְשְׁרֶשׁ צַדִּיקִים וְשְׁרָשׁ צַּדִּיקִים וְתְּוֹן וּשְׁרָשׁ בְּבִּיְיִם חְשְׁרָשׁ בְּבְּיִים וְשְׁרֶשׁע שְּׁבָּתוֹי בְּעִים וְשְׁרָשׁת שְּׁבָּתוֹים מִוֹבְשׁע בְּעָּבְע שְּבָּתוֹים מוֹבָשׁע בְּעָבְים חְבִּים וְבִּיב וּבְּיִים וְבִּים וְבִּיב וּבְּיִים וְשְׁרָשׁת שְּׁבָּתוֹים מוֹבָשׁע בְּעָבְים מִבְּיִם מִוֹבְשׁת בְּבָּים מִבְּיִם מִוֹבְשׁע בְּיִבְּים מוֹבְשֹׁע בְּיִבְּים מוֹבְשׁע בְּיִבּים מוֹבְשׁע בְּיִבְים מוֹבְשׁע בְּיִבְים בּיִבְים מוֹבְשֹׁע בְּיִבּים מוֹבְשׁע בְּיִבּים וְבִּיב וּבּיים בּיִבּים וּבְּים בּיִּים מִּבְּים בּיִבְּים בּיִבּים מוֹבְשׁע בְּיִבּים בְּיִבּים בּיִבְים בּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבּים בּיבּים בְּבִּים בּיּיִבּים בּיבְּיִים בּיִבְּים בּיבּים בּיִבְּיִים בְּיִבְים בּיבּים בּיבּים בְּיִבְים בּיבּים בְּיִבְים בּיבּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְיבְיים בְּיִבְיים בְּיִבְים בְּיבְיבְים בְּיִים בְּיבְּיבְּים בְּיבְים בְּבְּיים בְּיבְים בְּיבְים בּיוּים בְּיבְיבְ

Proverbs 12:1-13

Q: Comment on יְפִיק (verse 2), on אֶרְב־דֶּהַם (verse 6), on הְפְּוֹדְּ רְשָׁעִים (verse 7), and on מְמְתַבַּבֶּׁד (verse 9).

5 Translate the following **seen** passage into **English** and comment on its historical background and language [10 marks for translation and 10 marks for comment]

בּיני מְלְרִמִּשְׁמַרְתֵּי אָשֶׁמִּדָה וְאֶתִיִּצְבֶּה עַלִּימְצִוֹר וַאָּצַפֶּה לִּרְאוֹת מַת־יְדַבֶּר־בִּי וּמְה אָשִׁיב עַל־תּוֹכַחְתִּי: בּינַעֲגַנִּי יְהוָה וַיּאֹמֶר בְּתְוֹב חָזוֹן וּבָאֵר עַל־הַלְּחוֹת לְמַעֵן יָרִוּץ קוֹרֵא בְּוֹ:
בְּי עָוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵׁד וְיָפְּחַ לַקֵּץ וְלָא יְכַזֶּב אִם־יִתְמַהְמָהֹ חַבֵּה־לוֹ בְּי־בָּא יְבָא לְא יְאַחֵר:
בְּיֹלְא יִנְוֶה אֲשֶׁר הְרְתִיב בִּשְׁאוֹל נַפְשׁוֹ וְהָוּא כַפְּׂעֶתוֹ וְלָא יִשְׂבְּע וַיֶּאֶסֶף אֵלִיוֹ בְּלִא־אֵבֶּי יְחָיִה וֹיְדִוֹת לְוֹ וְיֹאמֹר וְלָא יִשְׂבְי אֵלֶיוֹ בְּלִים עָלָיוֹ מְשָׁל יִשְׁאוּ וּמְלִיצֶה חִידְוֹת לְוֹ וְיֹאמֹר וְיִאמֹר וְיִבְּטִים:
בּיִי הַמַּרְבָּי עַלִּיוֹ עַבְטִים:

Habakkuk 2:1-6

Q: Comment on לְמַעֵן יָרָזּץ קּוֹרֵא בְּוֹ (verse 2), on וְיָבֶּת (verse 2), on וְיָבֶּת (verse 3), and on עֲפְּלָּה לֹא־יִשְׁרֶה נַפְשָׁוֹ בִּּוֹ

(TURN OVER)

SECTION B (Modern Hebrew)

1 Translate the following **Modern Hebrew** passage into **English**, and answer the question given below the text [20 marks]

אכן יש לנו לשון כתב ולשונות דיבור. לשונות הדיבור מתחלפות פחות או יותר מדי כמה שנים. לשון הכתב והסגנון משתנים מדי עשור בערך. לשונות הדיבור הן כולן דלות וצנומות. רוב האנשים סביבי משתמשים באוצר מילים פעיל של כאלף עד כאלף חמש מאות מילים, וגם המעט הזה מושפע מתבניות ומאופנות הבאות מעבר לים.

אנשים מכירים עשרים אלף מילים עבריות שונות, אבל לצורך שיחה או הצהרה בטלוויזיה, לצורך חיי היום יום, משתמשים רק בכמה מאות, אשר אותן משלימים בדרך כלל בז'סטות, באינטונציות, בשפת גוף ובכל מיני "ככה..." ו "כזה..." ו "נו..." ו "וכו'...".

אפשר, אולי, לנהל בית הרושת או פלוגת טנקים או מדיניות חוץ בעזרת שש מאות מילים "פעילות" בלבד, אבל אי אפשר להידבר כך, כי זה מעט מדי. אי אפשר לחזר, לריב, להשפיע על הזולת, בעזרת מילים מעטות עד כדי כך. ואכן, אי אפשר גם לחשוב היטב. אפשר, לכל היותר, "לסגור עניין" או "להתלבש על הנושא" או "להתחיל לעשות קצת סדר".

אני מקווה שהספרות הנכתבת תוכל להעשיר אט אט את השפה המדוברת. אחרי הכל, גבולות השפה הם גבולות עולמינו ומה שאיננו יכולים לבטא במילים אין בכוחינו גם לחשוב היטב. יכולת הביטוי היא מורכבת ודקות הניסוח מעשירה את חיינו. צמצום הדיבור הוא אחד המקורות הראשיים של גסות הרוח וגסות הלבבות הכללית. מורכבות, אמרתי, ולאו דווקא שפע. שפע של מילים אינו יוצר מורכבות או דיוק. אלה באים לא מאוצר המילים, אלא מאוצר הצירופים.

Amos Oz. Under this Blazing Light (Jerusalem: Keter Pub., 1990), pp. 27-28.

. מהי הטענה המרכזית אותה מעלה עוז בקטע זה ומה דעתכם עליה? נמקו.

- 2. Write a **200-250 word** composition in **Modern Hebrew** on **one** of the three topics given below [20 marks]
  - ?האם מדינת ישראל מספקת את התשובה המלאה לבעיית הזהות היהודית?
  - b האם מותר למדינה להתערב בחיי הפרט על ידי חקיקת חוקים (כגון: חוק נגד הכאת ילדים בידי הוריהם)?
  - ? איך אפשר להסביר את השיבה אל הדת בתקופה המודרנית (ביהדות. באיסלאם ובדתות אחרות)?

(TURN OVER)

3 Translate the following seen text into English and comment as requested below [10 marks for translation and 10 marks for comment]

פעם, כשהחופש הגדול התמתח כל הקיץ, והיה לו טעם של חול וריח של ענבים, ושמש ג'ינג'ית ציירה נמשים על הפנים, ואחרי סוכות שרקה הרוח לכנופייה של עננים, ודהרנו הביתה בוואדי בסופת רעמים, והגשם דקר את הלשון מנטה ואורנים, וכלבי השכונה התחרו בנביחות כמו דודים משתעלים בהפסקה של קונצרט חורפי, ופתאום התנפל האביב בצריחות חתולים ופריחת לימונים, ושוב היה חמסין ובאוטובוס עמד האוויר, אבל קמנו רק לגברת בלה בלום מהדואר, שהיתה חוטפת ילדים מסוכנת, ובאה אלינו למיטה בלילה עם שיער אפור פרוע של חוטפת ילדים מסוכנת, ומחייכת בחנפנות ערמומית של חוטפת ילדים מסוכנת ושולחת אל פנינו אצבעות קרח יבשות, ורק עם היינו נותנים לה את כל הבולים המשולשים יכולנו איכשהו להינצל, או אם התפללנו לאלוהים, שהתחפש לליצן בקרקס ההונגרי, והתנדנד בשיווי משקל על חבל מתוח מתחת ליריעה הכחולה של האוהל, בנעליים ענקיות ובמכנסיים רחבים משובצים אדום לבן, ואחר כך התחפש לפיל, וסובב אלינו את אחוריו המקומטים, והלך לאכול ארוחת ערב.

Yehudit Katzir, "Schlafstunde" (Sogrim et hayam, Sifriya Hadasah/Kibbutz Me'uhad, 1990), p. 11.

Q: How is the sense of nostalgia created in this passage and how can it be related to Katzir's heightened awareness of "gendered writing style" as opposed to that of the masculine writing tradition in Hebrew literature?

4 Translate the following seen text into English and comment as indicated [10 marks for translation and 10 marks for comment]

הארץ רוותה כל סוגי המשקעים. מי הבארות גלשו החוצה מהבארות ופרצו החוצה, ובאיזורים רבים היו שטפונות והצפות שהביאו לאבידות בנפש וברכוש. ספינות חיל הים עגנו במקומות שרק דמיון מופרע היה מניח אותן שם, אלמלא המצב השתלט גם על הדימיון והוכיח שהמציאות היא עובדה בשטח. כלי שיט נראו בפתח תקווה, באור יהודה, במזכרת בתיה, בכפר סבא, בעפולה, באום אל פאחם, כמעט בכל עיר וישוב בפתח תקווה, באור יהודה, במזכרת היה סוער וגליו התנשאו לגובה רב ושטפו שוב ושוב את המסעדות הרבות שהוצפו מים. אגם הכנרת היה סוער וגליו התנשאו לגובה רב ושטפו שלו, ואף שנפתח הסכר לירדן, והנטושות שעל הגדה. כבר בסוף מרחשון עבר האגם את הקו האדום העליון שלו, ואף שנפתח הסכר לירדן, הלך קו החוף של טבריה והתקדם במהירות לתוך רחובות העיר, ותושביה שגרים בגובה פני הימה, או קצת מעליה, מיהרו להתפנות ולעבור למקומות גבוהים ובטוחים יותר.

Orly Castel-Bloom, from Halakim enoshiyim (Jerusalem: Keter Pub., 2002), p. 11.

Q: Discuss the post-modernist elements of this excerpt and the novel in general as a commentary on Zionist history and ideology.

END OF PAPER